İkinci sene No: 24 Perşembe 23 Mart 1933

AFACAN

ADRES
İstanbul : Posta kutusu 617
İdarehane: İstanbul Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk Sesi„

Sayısı 3 Kuruş

Perşembe günleri çıkar, Türkiyede çocuklara mahsus ilk büyük mizah gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
M. FARUK

Sayısı 3 Kuruş

ABONE ŞARTLARI
Bir sene için 125 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört „ 50 „

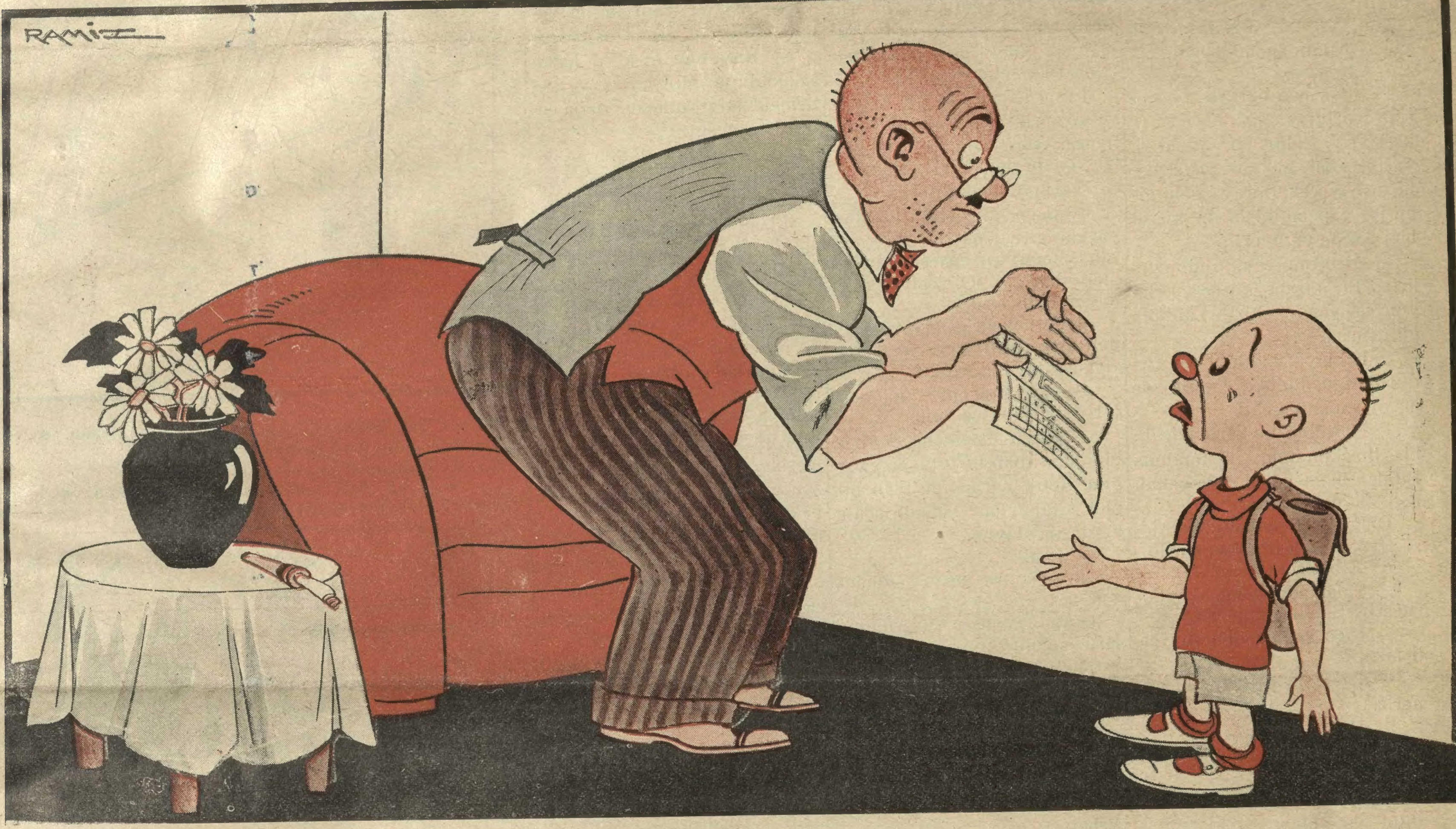

Baba — Bu ne?. Bu sefer karnende yine hep zayıf, zayıf, zayıf...
Afacan — Ne yapayım baba.. Ben sana her zaman bana (kuvvet şurubu) al diyorum da aldırmayorsun bile ..

Akın akın kulüp âzaları

Son sahifede yeni bir tefrika:

KAHRAMAN MEKTEPLİLER

Dört kuponu toplayan sevgili karilerimiz perşembe günü birdenbire idarehanemizi bastırdılar. Ve bu baskın işte tam bir haftadanberi hâlâ devam ediyor.

1 numarayı almak için birçok Afacan kardeşlerim daha bir hafta evvel müracaat etmişler, ilk numaranın kendilerine verilmesini rica etmişlerdi. Fakat bunu biz nasıl yapabilirdik? Kim bize perşembe sabahı dört kuponu evvelâ getirirse şüphesiz 1 numarayı o alacaktı.

Nitekim de öyle oldu.

Daha henüz ben idarehaneye gelmemiştim. Fakat benim Afacan karilerim daha sabahın yedi buçuğunda bir güneş ışığı gibi odaya damlamışlardı.

Şimdi kız okuyucularım merak ederler?. 1 numarayı bir kız mı aldı?

Erkek kardeşlerim de merak eder: 1 numarayı bir erkek çocuk mu aldı!. Her iki taraf da hiç merak etmesinler:

Afaca kulübüne ilk âza kaydolunan hem bir erkek, hem bir kız kariimizdir.

Bakınız bu, nasıl oldu:

Semiha hanım idare memurumuza kuponlarını gösterip cebine bir numaralı karnesini alırken, "Ruhi„ ismindeki diğer bir kariimiz de idare müürümüzün odasında birinci numarayı almak için heyecanla kuponlarını gösteriyor ve resimlerini hazırlayordu.

Birinci numarayı alan kulüp âzamız yedinci mektepten Semiha Hanım

Bu suretle resimini bu sahifede gördüğünüz Semiha Hanımla Ruhi Bey birinci numarayı almış oldular ve akşam üzeri (482) kişi kulübümüze kaydolunmuş bulunuyordu. Hiç şüphe yok ki Afacan kulübü âzaları da Çocuk Sesi kulübü âzaları kadar olacaklardır. Bugün Çocuk sesinin (6000-7000) yazılı âzası vardır ki bizim kulüp âzaları bu adedi geçerse bende Faruk beye karşı kabaran kolları o zaman seyredin.

Hediyelerimize gelince:

Gelecek haftadan itibaren son sahifede kitap hediyesi kuponlarımızı neşre başlayacağız. 4 kupon getiren veya gönderen, her ay başında bir küçük hikâye kitabımızı hediye olarak alacaktır.

Kuponlarımızın neşrine devam ediyoruz. İlk dört kuponu toplayamayanlar 5-6-7-8 inci kuponları toplayarak kulübümüze âza kaydolunabilirler.

Küçük kardeşlerimin Afacana karşı göstermiş oldukları bu samimî bağlanıştan dolayı hepsine teşekkürlerimi sunar, onlara Afacanca bir selâm gönderirim. **Afacan**

Eğer "Afacan„ hoşunuza gidiyorsa bize dostluğunuzu gösteriniz

ABONE KÂĞIDI

İsim: ....
Yaş: ....
Adres: ....
....

Afacan Bey,
Afacanın büyük ailesine ben de girmek istiyorum. .... ay abone oluyorum. Parası .... kuruş posta ile gönderilmiştir.

Afacanın seneliği: 150, Altı aylığı 75 kuruştur.
Adres: İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi.

AFACAN
KULÜBÜ
ikinci tertip kuponları
No. 5
Bu kuponlardan sırasile 4 tane getirenler Afacan kulübüne girebilir.
İki fotoğrafınızı da getiriniz

İnsan azmanı ile çingene

Masal

Vaktile bir köye insan azmanı dadanmış ve bütün halkı kırıp geçirmişti. Köyde kala, kala bir kişi kalmıştı. O esnada da oraya bir çingene geliyordu. Vakit akşamdı ve nereye baktise, her taraf boştu! Nihayet son kulübeye girdi ve orada ağlayan bir köylüyü gördü. — " Merhaba köylü dayı!„

— " Ne o çingene ? Sen yoksa canından mı bezdin!„

— Neden ?

— Baksana buraya bir insan azmanı dadandı ve her kesi yedi. Yalnız ben kaldım, yarın sabah gelecek, belki beni de yiyecek. Buraya geldiğine iyi yapmadın! o, iki kişiyi bir kerede yutuyor!

— Ben onun hakkından gelirim. Bu akşam burada kalayım ve yarın sabah onunla görüşürüş.

Sabahleyin şiddetli bir fırtına koptu, kulübe sarsıldı ve insan azmanı geldi:

— Maşallah, ne kârlı çıktık: bir bırakmıştım, iki buldum. Bunlar bana güzel bir sabah kahvaltısı olacak.

Çingene: Sen hakikaten bizi yiyecek misin? diye sordu.

— Elbette!

— Yalan söyliyorsun şeytan suratlı.. Senden kim korkar!

— Ne o, sen benden kuvvetli misin?

— İstersen kuvvetimizi deneriz.

— Haydi !

İnsan azmanı bir değirmen kayası alarak:

— Buraya bak çingene! dedi. Bunu bir elimle parçalarım.

— Peki, bakıyorum.

İnsan azmanı değirmen kayasını avucunda öyle sıktı ki taş parça parça oldu ve etrafa kıvılcımlar saçtı! Çigene:

— Bu da bir şey mi? dedi. Ben taşı sıkınca, suyunu çıkarırım. Sen buraya bak!

Masanın üstünde bir parça peynir dvruyordu, Çingene onu aldı ve sıkınca suları akmağa başladı:

— Gördün mü? hangimiz kuvvetli imiş?

— Hakikaten sen benden kuvvetli imişsin! Fakat, gel bir daha deneyelim: Hangimiz daha fazla ıslık çalacak?

— Peki.

İnsan azmanı, öyle bir ıslık çaldı ki çigene ayakta zor durabildi. Bütün ağaçlardan yapraklar döküldü,

Sen iyi ıslık çalıyorsun, fakat ben daha kuvvetli çalarım ve ayakta duramazsın, kulaklarının zarı patlar, gözlerin fırlar... Yere yüzükoyun yatmalı ve kulaklarını parmaklarınla tıkamalısın!

İnsan azmanı buna inandı ve gözlerini bir mendille bağlıyarak yere kapandı, kulaklarını da parmaklarile tıkadı:

— Haydi bakalım!

Çingene bir meşe odunu yakaladı ve ıslık çalarak insan azmanının ensesine indirmeğe başladı. O, sesi çıktığı kadar bağırarak:

— Yeter çingene! gözlerimden ateş fışkırıyor, kemiklerim kırıldı diyordu.

— Gördün mü? İstersen bir daha ıslık çalayım.

— Hayır istemem. Seninle bir daha bahse tutuşmayacağım. Artık barışalım: Sen benim Ağabeyim, ben de senin kardeşin olayım.

— Peki!.

Biraz sonra insan azmanı ona :

— Ağabey, dedi. Çayırda bir sürü manda otluyor, onlardan en yağlısını ayırır ve kuyruğundan çekerek öğle yemeği için getir.

Çingene dışarı çıkınca :

Mandaların otladığını gördü ve derhal onları kuyruklarından birbirine bağlamaya başladı.

İnsan azmanı uzun müddet onu bekledi ve sabrı tükenerek dışarıya çıktı:

— Nerde kaldın?

— Biraz dur: Elli mandayı bağlıyarak eve getireceğim, bunlar bize bir ay yeter.

— Ammada ha! Burada yıllarca kalacak değiliz ya! Bir tanesi yetişir.

Derhal insan azmanı yağlı bir mandayı yakaladı ve kuyruğundan çekince bütün derisini çıkardı.

— Bana bak! Öyle olmaz. Ben kaç tanesini bağladım. bunları ne yapalım?

— Bırak!.

— Birlikte eve döndüler ve mandanın iki budunu kazana koydular, fakat su yoktu İnsan azmanı çingeneye:

Şu mandanın derisini al ve su ile doldurup getir: Yemek pişirelim. Dedi. Çingene deriyi alarak kuyu başına gitti. Fakat çok ağırdı, su ile doldurup götürmesi ise imkânsızdı. Biraz dinlendikten sonra kuyunun etrafını kazmaya başladı. İnsan azmanı uzun müddet onu bekledi ve sabrı tükenerek dışarı çıktı:

— Sen ne yapıyorsun yahu ?.

— Kuyunun etrafını kazarak olduğu gibi onu eve getirmek istiyorum, bir daha sua gidilmesin.

— Ammada ha! Sen ne büyük işlere kalkıyorsun? Onu kazmak için çok zaman ister.

İnsan azmanı deriyi suya saldı. Su ile doldurarak eve götürdü. Çingene de :

— Sen ormana git: Kuru meşelerden bir tanesini ayır ve eve getir dedi.

Çingene ormana gitti ve likalarını soyarak bükmeğe başladı. Böylece upuzun bir ip yaptı ve bununla bir çok meşelerin etrafını kuşattı. İnsan azmanı uzun müddet onu bekledi ve sabri tükenerek ormana gitti: Yine nerde kaldın?

— Yirmi meşeyi köklerile beraber çıkarmak istiyorum. Üzun zaman odunsuz kalmıyalım!

İnsan azmanı: — Ammada ha! Sen hep kendi bildiğine gidiyorsun? Diyerek kalın bir meşeyi köklerile beraber çıkardı ve götürdü. Çingene evde sessizce oturuyor ve somurtup duruyordu. İnsan azmanı eti pişirdikten sonra onu öğle yemeğine çağırdı. O, küskün bir yüzle:

— İstemiyorum! Dedi.

İnsan azmanı mandayı yedi; bir manda derisi suyu içti ve çingeneye:

— Kardeşim neye darıldın? diye sordu.

— Neye darılmayacağım: Ben daima senin istediğin gibi iş yapamam.

— Darılma! Gel barışalım.

— Benimle barışmak istersen; bize misafirliğe gel.

— Peki !

İnsan azmanı derhal arabasına eşyasını koydu ve birlikte çingenenin çadırına gittiler. Arabadan inerlerken çingenenin çocukları onları gördü ve:

— Babamız bize insan azmanı getirmiş! Diyerek sevinçle onları karşılamaya çıktılar:

İnsan azmanı korkarak:

— Bunlar kim? diye sordu.

Çingene:

— Onlar çocuklarımdır. Zavallılar aç kaldılar veşimdi sana sarılacaklardır! dedi. İnsan azmanı arabasını bırakarak kaçtı; çingene de eşyasile birlikte arabayı sattı ve şarkı söyliyerek yaşamaya başladı.

Masalcı

— Ben bakkalın oğluyum. Babam, selâm spyledi. Beş lira borcunuz varmış, onu istedi.

— Babam evde yok, sokağa çıktı.

— Yaaa.. Vah, vah.. Çıkarken bizim parayı değil, pencerenin önünde başını da unutmuş.

ŞEN FIK

Şeker meselesi

Aysel ile annesi sabah kahvaltısı için masaya oturmuşlardı.

Aysel sütüne bir daha şeker koymak istedi:

— Anneciğim, sütüme biraz daha şeker verir misiniz?.

Annesi:

— Yook, Aysilciğim, o kadar şeker yetişir.!

Aysil

(Beş dakika sukût..)

— Anne, Bobinin niçin hastatandığını biliyormusun?

— Hayır, çocuğum. Belki çok meyve yedi?.

— Onun için değil anneciğim, sütünü bu sabah şekersiz içmiş te.

Usluluk

Büyük anne :

— Ferhan, eğer uslu durursan sana tam yüz para vereceğim...

— Aaaa! Büyük anneciğim ben yirmi kuruştan aşağı paraya uslu olamam .

Sağ taraf

— Oğlum, yolda giderken sakın sağ kaldırımlardan gitmeyi unutma?.

— Ya, sağ kaldırımlara bir otomobil çıkarsa?

Mikifare Minnisin

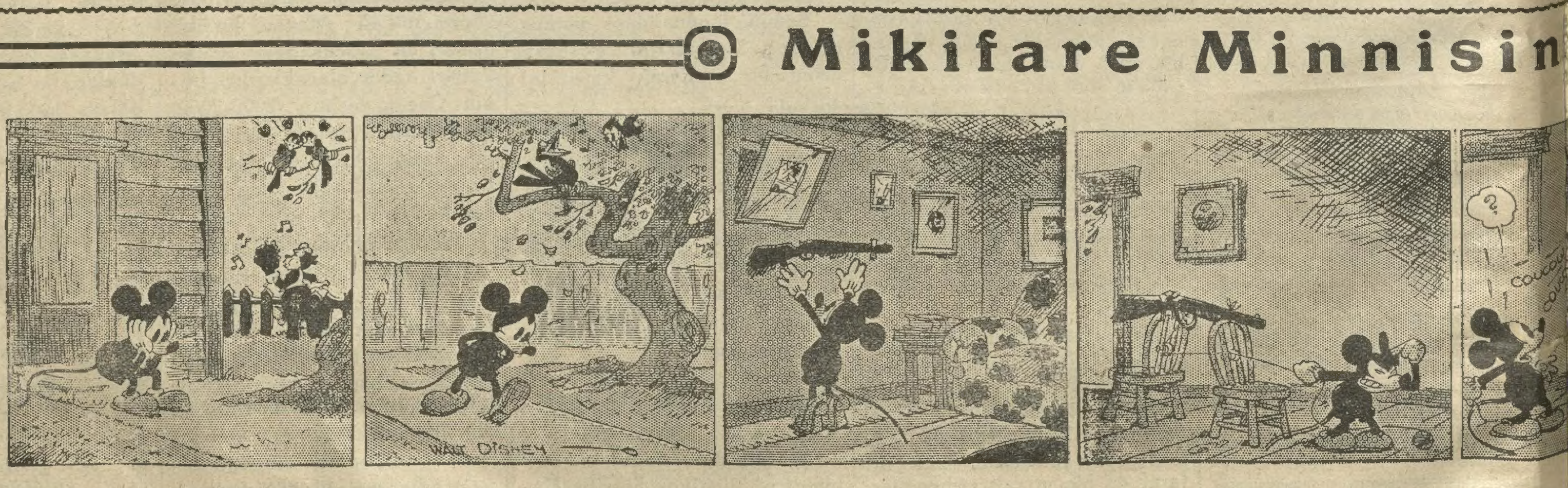

Eyvah ne yapmalı yarabbi, şimdi ne yapmalı?] Kalbim kırık, ümidim ölgün. Hayatım boş boşunua sallanıyor. Artık hiçbir şeyden zevk alamıyorum.

Ah, Minni, ah Minni. Niçin bahtım bana bu kadar sert davranıyor? Minni yalnız beni seviyordu, o beni artık sevmiyor?

Bugünden itibaren benim hayatta kalmaya hakkım yok. Minnisiz yaşıyamam. Bunun imkânı yoktur, Selâm sana ey hayatımın son sabahı!.. İşte intihar için silâh burada..

Oooh. hayatımı hiçbir korku hiçbir elem, ıstırap duymadan terkediyorum. Elveda, Minni, elveda. Ey kahpe hayat!. Cesaret.. Bir.. ki..

Ku.. ku..
evet hakkın
hayvan biris
çin sanki? M
ması için mi

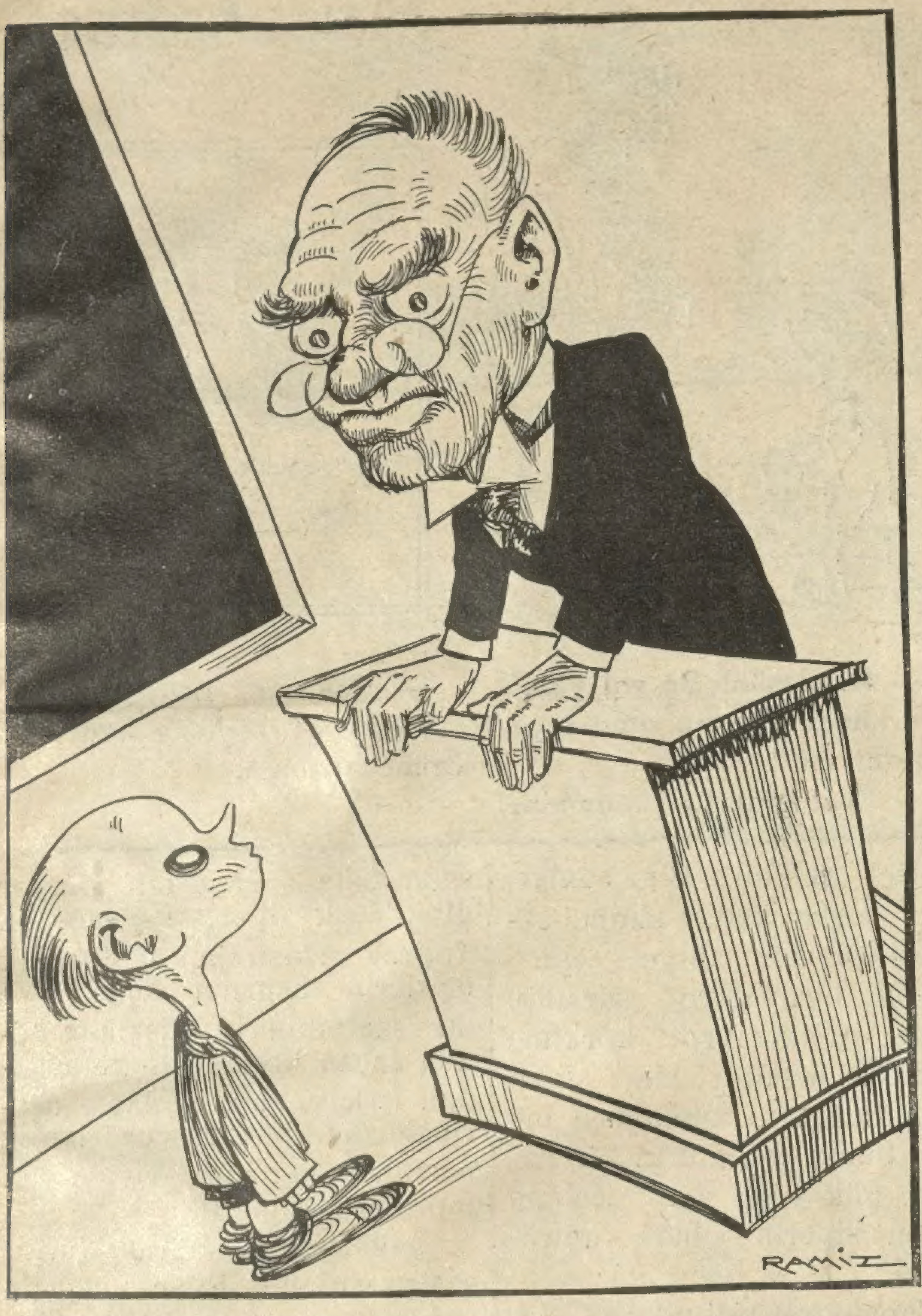

Muallim — Bir külbastıyı sekize, sonra da her parçayı ikiyə bölsek ne olur?.

Talebe — Kıyma olur Muallim Bey!.

ŞEN FIKRALAR

Nedenmiş

Sene başında mektebe yeni bir çocuk gelmişti.

15 yaşındaki Adnan ayni yaştaki Fevziye sordu:

— Nasıl. zengince bir şey mi ?

— Zannediyorumki öyle.. Kestane satıcısı ona 40 paralık ödünç kestane vermiş.

Ne zannedermiş

Sınıfta epey gürültü vardı. Muallim içeri girdi, bağırdı.

— Bu ne gürültü, bu ne patırdı böyle... Gören burada ne var zanneder?.

1428 Hikmet atılır:

— Beden terbiyesi var zanneder efendim.

Gündüzün gözü

Gündüz kaç gündür kendilerine misafir gelen dayısından bir düdük hediye istiyecekti. Fakat buna bir türlü cesaret edemiyordu.

Bir gün dayısı onu kucağında okşarken kendisine sordu:

— Gündüz, söyle bakalım oğlum, büyüdüğün zaman ne olacaksın?

— Ben mi, dayıcığım, istasyon müdürü..

— Neye?.

— Bir düdüğüm olsun diye!

Çocuk aklı

Bir seyyah, koylü çocuğuna sorar:

Havzaya giden en kısa yol hangisidir ?

— Kısa yol yoktur efendim, oraya giden yolların hepsi uzundur.

Şarlok Holmes ve Arsen Lüpen

Kedi ile fareyi
Şuna benzetirim ben:
Kedi Şarlok Holmestir,
Fare de Arslan Lüpen!

Keddi usta bir polis,
Fare kurnaz bir hırsız!
Onların yaptığına
Biz hayrette kalırız:

Arsen Lüpen fare bey
Birgün düşünüyordu!
Bir vurgun yapsam.. diye,
Kendini hayli yordu!

Dedi: "oturmamalı
"Burada aptal gibi!
"Kilerde bir peynir var,
"Kaymak gibi, bal gibi!.."

Tamam gece olup ta
Kaybolunca ışıklar,
Etrafını dinledi:
Ne ses var, ne sada var!

Gizlendiği delikten
Hemen dışarı çıktı!
yöktu etrafta polis,
Bugüü bahtı açıktı!

Yavaş yavaş yürüdü,
Hiç ses çıkarmayarak!
Gözleri elektrik,
Tırnakları da bıçak!

Meğer kedi yavrusu
Geziyormuş devriye!
Kulağını kabarttı.
"Ayak sesi var..." diye!

Dedi ki: koşmalıyım
"Mutlak karakola ben!
"Çünkü bu mahalleye
"Dadandı Arsen Lüben!.."

Bu devriye polisin
"Nat Pinkerton" du adı!
Onun da bu hırsızı
Hapsetmekti maksadı!

Nat Pinkerton atıldı
Bakmadan sağa, sola!
Bir dakika içinde
Yetişti karakola!

Sıcak mangalın altı
En büyük karakoldu!
Orada uyuklayan
"Holmes" dedi: Ne oldu?

Nat Pinkerton bağırdı:
"Koş, vakit geçirmeden!
"Peynirler çalacak
"Bu gece Arsen Lüpen.."

İlk rnce Şarlok Holmus
Düşündü derin derin derin!
dedi: "Ey Nat Pinkerton;
"Mühimdir bu haberin!.."

Tüttürdüğü pipoyu,
Hemen aldı eline!
Taktı kurşunla dolu
Tabancayı beline!

İki büyük hafiye
Çıktılar karakoldan!
Geçtiler, sofa denen,
Tenha, ıssız bir yoldan

Arsen Lüpeni tutmak
Güç bir işti doğrusu!
Kilerin kapısında
Polisler kurdu pusu!

Bütün dolap doluydu
Beyaz peynir, sucukla!
Fare de açıyordu
Kilidi maymuncukla

Şarlok Holmes usulca
Dürttü Nat Pinkertonu!
Dedi ki: "İş başında
Tutmalıyız biz onu!.."

Şırık... şırak... Çat.. Gıcır..
İşte kapı açıldı!
Etrafa sucukların
Kokuları saçıldı!

İki hafiye çekti
Hemen tabancaları!
Bağırdı Şarlok Holmes:
"Teslim!.. Eller yukarı!...

Titredi Arsen Lüpen
İşidince bu sesi!
Karşısında görmüştü
Çünkü Şarlok Holmesi!

Ellerine takıldı
Bir demirden kelepçe!
Kanunun pençesine
Tutulmuştu bu gece!

Her üçü de durmadan
Karakola geittiler!
Zannederim, yiyerek,
Onu idam ettiler!...

NECDET RÜŞTÜ

RALAR

Talii varmış

Annesi Leylaya bağırdı;

— Seni gidi kâfir, bugünde camı kırdın ha?

— Kırdım ama anneciğim, bilsan ne kadar taliim varmış.

— Taliin mi?. Nasıl tali?.

— Bayeğı tali anneciğim.. Cam kırılınca bütün parçaları sokağa düştü, onları toplamak zahmetinden kurtuldum.

— !...

Tabiat dersinde

Muallim:

— Kuşların en güzeli hangisidir Ayhan?..

— Baykuş efendim!

— Neye?

— Baykuşun manası olsa olsa Kuş beyi manasına gelir de ondan efendim.

Köylü ile otomobil

Son süratle gelen bir otomobil üç yol ağzında durdu Burada tesadüf ettiği yaya bir köylüye sordu!

— Uzundere köyüne giden yol hangisidir?.

Köylü aldırış etmeyerek cevap verdi:

— Ben de Uzun dereye gidiyorum. İsterseniz arkam dan geliniz!.

Niçin ağlıyormuş

— Niçin ağlayorsun Zehracığım?.

— Niçin ağlamıyayım anneciğim, bir arkadaş.mla kavga ettim. İkimizde yere yuvarlandık, birimiz üstte kaldı, bir kişi de altta..

— E.. bunda ağlanacak ne var?

— O bir kişi bendim de!

i kayıp mı ediyor?

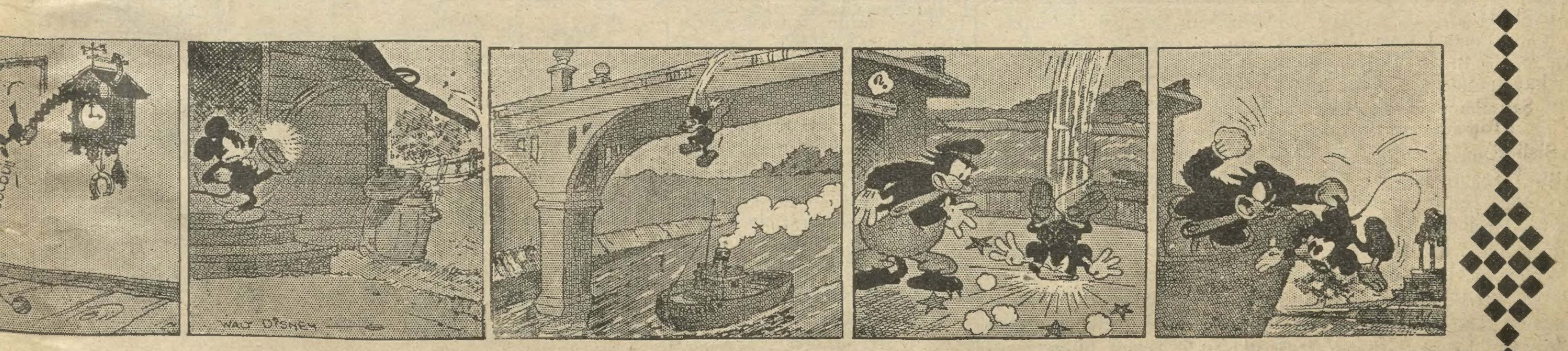

ku.. kı.. mu? Yaa.. ar saat efendi. Ben ne im be? Ölmek te niminin benden kurtul-

Ah!. Hayır! Uzaklaş benden silâh efendi! Gözümden ırak dur.. Yaşamak istiyorum.. Şimdi Tekrar düşüncelere dalağım.

Düşündüm, düşündüm ve Minnisiz yaşamıyacağıma kanaat getirdim. Beni ancak sudı intihar kurtarabilir? Allaha ısmarladık, Minni, elveda ey kahpe hayat!

Ne?.. Gizli bir yolculuk mu yapmak istiyerdun.. Ah!. Demək parasız seyahat etmek ümidindeydin ha?. Pekâlâ, Yaramaz çocuk, şimdi seni suya atacağım.

Ah.. Ah.. Size yalvarırım. Beni suya atmayınız. Züzmek bilmiyorum sonra suda boğulacağım.

(Bakalım miki Fare boğulmaktan kurtulacak mı? Gelecek sayıyı bekleyiniz.)

Kahraman mektepliler

Yazan : *Necdet Rüştü*

Resimli, büyük, talebeler romanı

İlk ve ortamektep talebelerinin savaş kahramanlıkları

Birinci kisim

-1-

32 lik sahra obüs topu

Ansızın yeri göğü inleten müthiş ve korkunç bir sada işidildi. Etrafı kaplayan simsiyah bir dumandan gözgözü görmez oldu. Topraklar, sanki bir kalburda elenir gibi, sarsılıp, titremeğe başladı. Askerlerin yanı başlarındaki bir ağaç, bu dehşetli sarsıntının tesirile çatır, çatır ortasından kırılıp, tozu dumana katarak yere boylu boyuna uzandı. Devrilen ağacın meydana çıkan kökleri rastgeldiği taşları, bir yayla atılır gibi, etrafa savuruyordu. Bu dehşetli sesin çıktığı yerin yirmi beş metro ötesindeki granitten bir kaya, ansızın ortasından çatlayıp, insan başı büyüklüğündeki parçalarını dört yana savurdu.

Burası ana baba günü gibi idi. Çünkü (Kahraman Mektepliler) harbinin en güçlü bir istihkâmının 32 lik sahra obüs topu patlamış, düşmana ölümler saçan, insan boyu, çelik gölgesini sarvrmuştu.

Karşı dağlardan esen rüzgârın dumanı dağıtması üzerine etrafı görebilen yüzbaşı şu kumandayı verdi:

— Namlu temizle... Mermi doldur!..

Düşmana yanardağ alevleri savuran sahra topunun yanındaki siperde ihtiyat topçu müfrezesi, başlarında çelik miğferlerle eğilmişler, sabahtanberi alev saçmasını bekledikleri büyük topun etrafındaki kayaları temizleyip ona sağlam bir yatak hazırlamağa uğraşıyorlardı.

Top bölük zabiti, siperin önündeki çalılıklar arasından dürbünle güllelerin düştüğü düşman siperlerini tetkik ediyor, sık sık askerlere dönerek:

— Tamam isabet etti.. Bir daha, bir daha...

Diye, bağırarak, onları fekârlığa, gayrete getiriyordu. Siperin kenarında yüzü koyun yatmaktan elbisesi toprak içinde idi. Kıvılcımlar saçan gözlerile, insan şeklinde, bir arslan gibi, askerlere kumanda veriyordu.

Topun yatağını hazırlayan müfrezede, biran evvel onbaşılık rütbesine ulaşan İs. 5inci mektebi talebesinden 170 numaralı Hasan Yılmaz yanındaki nefere döndü:

— Hikmet! Dedi, sen Galatasaray mektebinde talebe iken bu bizim yüzbaşı da Erkek muallim mektebinde okuyordu.

Onu çocuk bayramında tanımıştım, O zaman böyle kahraman bir zabit olacağını hiç te ümit etmemiştim. Fakat, yanılmışım; bak, ne yaman bir asker oldu... Düşman dört taraftan bizi sarsa, onunla iki kişi bir siperde kalsak. ölümü göze alıp, göğsümü ona siper edorim.

Sert bir kayaya çarparak kırılan küreğini tamir etmekle meşgul olan arkadaşı:

— Sen özü temiz bir Türk çocuğusun, dedi, helâl süt emmiş her Türk çocuğu göğsünü zabitine siper eder. Esasen yüzbaşım da bu fedakâlığa lâyıktır?

Savaş yerinin bu iki cesur neferi böyle konuşarak, yine toprağı kazmaya başladılar. fakat bulundukları yer kayalıklı ve çok sertti. Ansızın ikisinin de küreği ortasından kırıldı. Onbaşı Hasan Yılmaz "Hey,kör şeytan...„ Diye, söylenip arkasına döndü:

— Bülent !... Buraya gel.„ Ana siperdeki kazmaları getir...

Bu, çağırdığı nefer Beyoğlu 15 inci mektebi talebesinden idi. Onba şısının emrini alır almaz:

— Baş üstüne... Şimdi...

Diye bağırdı. Gelen çelik kazmalarla, onlar kayaları kıra dursunlar, namlısı ateş gibi, elle dokunulamıyacrk bir hale gelen büyük ve kurtarıcı top bir kere daha kükremek için hazırlanmıştı. Yüzbaşı var kuvvetile:

— Dikkat!.. Ateş!.. Diye bağırdı.

Siper içinde bulunan bütün askerler ağızlarını açtılar. Çünkü böyle müthiş bir sada çıkacağı, yani topun patlıyacağı zaman asker eğer ağızlarını açmazlarsa kulak zarları patlardı.

Topun kaması konulup, manivelâsı çekildi. Bir saniye, uzun, asırlar kadar uzun, beklemesi güç bir saniye geçti.

Top birdenbire sarsıldı, namlı titredi. Ayni korkunç çıkmasile ortalığı sim siyah barıt dumanını kaplaması bir oldu. Sanki yağmurlu bir havada, gök yüzü yere alçalmış da, bu siperin içinde gürlüyordu.

Sabahtanberi kuduran rüzgâr, inatçılığını takınmış, bir türlü esmek istemiyordu. Barıt dumanı koyu renkli bir bulut gibi, askerlerin ileriyi görmelerine mani oluyordu. Barıt, müfrezenin temiz hava alması kıskanmış, ciğerleri boğan kokusunu dağıtmıştı. Fakat (kahram mektepliler) ordusunun bu çelik vücutlu erleri, yine bundan çekinmiyorlar, topu yine ateşlemek için var kuvvetlerile çalışıyorlardı.

Düşman ordusu yanıyor!

İşte o dakika bir mucize oldu: Deminki top sesinden daha korkunç, daha ağır bir sada işidildi ve düşman ordusu tarafından yedi kat kök yüzüne doğru bir duman sütünü yükseldi. Ansızın bir sada daha... Hareket oluyor gibi, Türk siperleri, sarsıldı. Toprak ortasından çatlıyarak üç derin uçurum açıldı. Ve iki saattenberi düşmana ölüm saçan koca top yatağından fırladı, bu açılan uçurumlardan birine yuvarlanıp, namlusundan bir çivi gibi toprağa saplandı.

Askerler neye uğradıklarını şaşırmıştılar. Eğer düşman tarafından yer altında bir lâğım kazılıpta ateş verilmiş olsaydi, kendilerinin, havaya uçarak ölmeleri lâzım geliyordu. Fakat şu dakika hiç biri ölmemişti. Fakat top, ancak üç, dört saatlik bir çalışma ile kurtarılabilecek bir hale gelmişti.

Askerler, ilk şaşkınlıkları geçip te, kendilerini topladıkları zaman, yüzbaşılarının kahkaha ile güldüğnü gördüler.

Acaba, zavallı adamcağız kederindn deli mi olmuştu?.. Fakat, hayır, o ileriye doğru bakıyor, ve:

— Bakın.. bakın,. İyi nişan aldınız: Düşmanın cephane deposnu havaya uçurduk !.. diye bağırıyordu.

(Arkası var)

Karikatür Müsabakası

Çocuk — Anne damlaya damlaya göl olur değil mi?
Anne — Evet kızım!
Çocuk — Kimbilir Van gölü dolmak için ne kadar damla akmıştır.

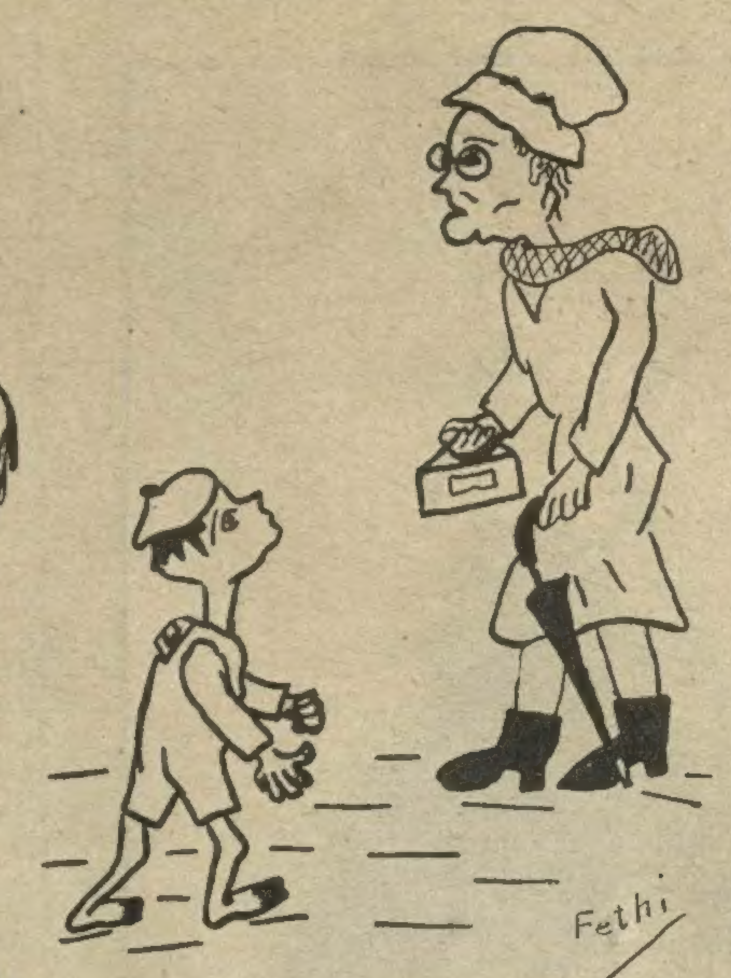

— Kardeşim! Bu yol güzellik kraliçesi intihap olunan yere gider mi?
— Evet gider... Hanımnine!

— Bak sana kedi diyor.
— Bırak söylesin ben kedi sözüne kızmam.

KAZANANLAR

21 numaralı bilmecemizde beş hayvan vardı, isimleri: AYI, DEVE, AT, Kankuru.Fil Resmi doğru ve güzel yapıştıranlar arasından hediye alacakların isimlerini aşaıya yazıyoruz :

BİRİNCİ :

Kızıltoprak 6 ıncı İlkmektep S. 4 Esat Bey. [Bayramlık bir adet gömlek kazanmıştır.]

İKİNCİ :

İzmir Posta kutusu No. 220 Ali Enver Bey [Bir boyunbağı kazanmıştır.]

Şekerleme kazananlar
(Taşraya roman)

Şişli Rumeli baddesi No. 22 Atıf, Tavşanlı İstiklâl M. S. 4 No. 130 Halit, Fındıklı set üstü Ateşpara sokak No. 4 Melek, İst. 7 inci M. S. 5 A No. 562 Semiha, İst. 3 ünçü M. S. 1 B. No. 432 Safiye, Çanakkale Orta M. S. 1 No. 562 Mehmet, Bezazyan Lisesi S. 8 No. 206 Baruyr, Bursa Maksem dere cad. No. 7 Makbule Hanım ve Beyler.

Mendil kazananlar

Beyoğlu 1 inci M. No. 328 Mahir, Kırklereli Süvari F. 2 A. 4 Bl. 1 K. Nuri Bey, kızı Cici gönül. Beyoğlu 15 inci M. S. 3 N. 971 Muharrem, Beyoğlu İtalyan M. S. 4 No.? Vahdettin, Konya erkek Lisesi S. 1 C. No. 428 Hasan, Beyoğlu 3 üncü M. Ş. Mo. 5 Necdet. Ankara İsmet Paşa M. S. 3 Burhan, İst. 28-inci İlk M. No: 254 Hamit, Zonguldak orta M. S. 1-1 No. 160 Necip Bey ve Hanımlar.

Bilmeceli kitap kazananlar

Mersin Tarla İlk M. S. 5 No. 255 Niyazi, Üsküdar M. orta M. 1 A No. 196 Ferit, Pertevniyal Lisesi S. 3 No.316 Rahmi, Beyoğlu 24 üncü M. S. 3 No. 11 Nevin, Ankara Meslek Muallim M. S. 1 No.32 Kemal, Bilecik orta M. S. 2 No. 190 Orhan, Konya askeri orta M. yüzbaşı Zekeriya B. kızı Nesrin. Edirne Kadirane cad. No. 6 Kemal, Bulgvrlu 44 üncü M. No. 2 Feyhan Hanım ve Beyler.

İncir kazananlar
(Taşraya defter)

Fransız M. S. 4 Şeyda, Ankara Gazi İlk M. S. 2 No. 264 Halûk, Beyoğlu 5 inci M. No. 169 Cafer, Beyoğlu 5 inci M. No. 134 Yaşar, Osmanbey Bereket apartıman Agop, Eskişehir Lisesi S. 1 - 2 No. 645 Fehmi. Balıkesir erkek orta M. No. 206 Hâmit, Beyoğlu 15inci M. No. 290 Enver, Çorlu Şucaattin M. S. 4 No. 290 Semahat, Kadıköy orta M. S. 4 Orhan, Türkiye tütün idaresi sigara şubesinde No. 50 Remziye Hanım ve Beyler.

(Kart kazananlar)

Adapazarı Karadeniz fırınında Osman, İnegöl orta M. S. 1 No. 57 Mehmet, İst. 3 üncü M. S. 4 No. 58 Sebahat, Beyoğlu Eseyan Lisesi S. 5 No. 216 Orhan, İzmir Şehit Bey M. S. 5 No. 415 Muammer, Kastamonu Lisesi No. 111 S. 1 A Lûtfü, Beyoğlu 19 uncu M. S. 5 B No. 178 Müyesser, Galata Şah değirmen sok No.5 Pandeli, Bursa Veledi veziri mahallesi No, 5- hanede Rıdvan, İst. Erkek Lisesi 1-2 No. 408 Suat Bey ve Hanımlar.

BİLMECE: 24

Bu haftaki bilmecemiz kelime bilmecesidir. Eğer bu bilmeceyi doğru olarak halledersiniz aşağıdaki kuponla birlikte İstanbul Posta kutusu 617 Afacan gazetesi 24 üncü bilmece memurluğuna gönderiniz. Müddeti 20 gündür.

Bu bilmecemiz soldan sağa ve yukardan aşağıya okunduktan aynı manayı ifade edecektir.

1 — Afacanların bekledikleri bir zaman.

2 — Mühim bir vilâyetimiz

3 — Yıkanılan yer.

4 — Eski âdetler

5 — Bir ressamımızın ismi.

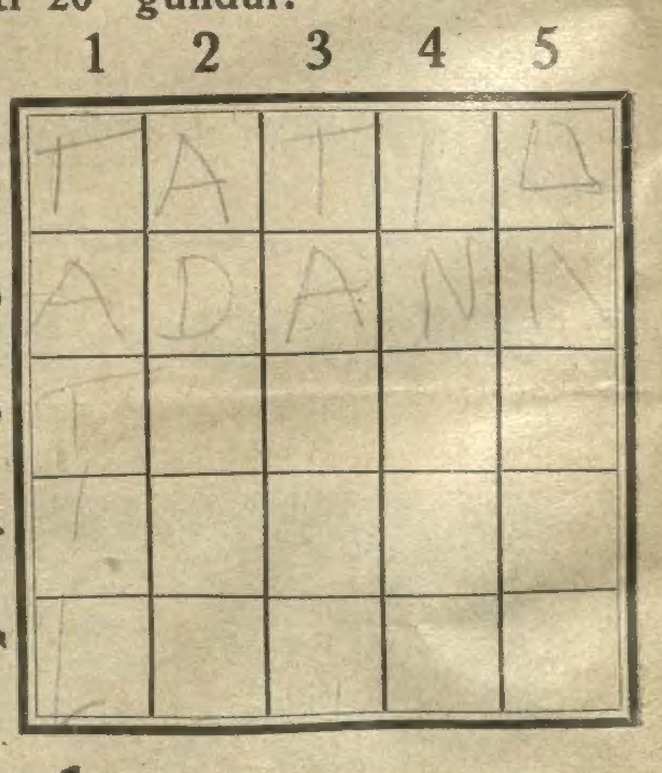

Hediyeler

Doğru halledenlerden 50 kişiye şu hediyeler verilmektedir:

1 inciye: Bir futbol topu
10 uncuya kada.: Kurşun dolma kalem.
30 uncuya kadar: Musabakalı kitap.
40 ıncıya kadar: Defter
50 inciye kadar: Kartpostal

Afacan bilmece kuponu
24

MATBAAİ EBÜZZİYA: İSTANBUL